

[Poul Hansen (Kalundborg).]

både det ene og det andet synspunkt —, vil jeg alligevel stille det spørgsmål, om en ophævelse eller en delvis ophævelse af tilskudsordningerne til fordel for en eller anden form for skattelettelse bliver nogen reel lettelse for befolkningen, om det ikke bare er sådan, at man giver det, der nu gives gennem tilskudsordningerne, på en anden måde, nemlig gennem skatterne, og måske oven i købet på en sådan måde, at man derved forringer vilkårene for nogle af de dårligst stillede. Dette sidste er i hvert fald noget, vi fra vor side meget nødt vil være med til.

Til det ærede medlem hr. Funck Jensen kun en enkelt bemærkning. Det ærede medlem var så dristig, vendt mod socialdemokratiet, at tale om stemmekøbspolitik. Jeg vil gerne have lov at spørge det ærede medlem, hvad han kalder det, hans parti har bedrevet i de sidste uger ud over landet? Hvis ikke det er stemmekøbspolitik i den allergroveste form, så ved jeg ikke, hvad stemmekøbspolitik er, for det var en appel til menneskenes allersnævreste egoisme, således som den giver sig udtryk, når man alene kigger på skattesedlen og ikke på noget som helst andet, ikke på, hvad de midler, man betaler i skat, anvendes til.

Den højtærede finansminister har allerede citeret det ærede medlem hr. Funck Jensens bemærkning om det samfund, man stiler imod fra retsforbundets side. Når det stilles op, lyder det jo meget smukt, men i virkeligheden er det, som jeg nævnte i går, et samfund, hvor de økonomisk svage — for dem vil der naturligvis også være nogle af i et sådant samfund, ikke alle har lige stor erhvervsevne — overlades, som det så smukt hedder, til deres eget ansvar helt igennem. Men det vil sige, at de øvrige samfundsmedlemmer lader hånt om enhver form for solidaritet overfor disse ringere stillede medborgere. Det kan efter vor opfattelse ikke blive andet end et reaktionært standpunkt, og jeg tror, at mange af dem, der nu har tilsluttet sig dette — vel uden rigtig at vide, hvad det var —, vil vende tilbage derfra, når det først rigtig går op for dem, hvad det drejer sig om.

Det ærede medlem sagde sådan noget som, at han troede og hans parti troede, at grundskylden i en retsstat rigeligt kan

dække statens og kommunernes naturlige udgifter, og dermed er så altså skatteproblemet for retsstatens vedkommende klarlagt. Der ligger dog i selve den måde, hvorpå han formede sine ord, to væsentlige forbehold. For det første sagde han, at han troede sådan og sådan, og for det andet talte han om statens og kommunernes *naturlige* udgifter, og her er det netop afgørende at vide, hvad der forstås ved naturlige udgifter. Det fik vi en lille antydning af netop gennem bemærkningen om, at menneskene, som det så smukt hed, skal leve helt på eget ansvar. Foreløbig ligger det dog sådan, at det ærede medlem og hans partifæller er gået ind for en række udgiftslove i dette høje ting, bl. a. udgiftslove af social art. Jeg synes, det er en noget mærkelig fremgangsmåde at lade det ene medlem af gruppen stå op og sige ja til sådanne love, medens et andet medlem af gruppen bagefter står op og siger nej til de skatter, der er nødvendige til dækning heraf.

Til slut en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Den gælder den af det ærede medlem stillede dagsorden. Jeg må jo sige, at den bærer umiskendeligt præg af at være fremstillet til brug for kommunalvalgene; den kan vel næppe nok nu afvinde selv det ærede medlem interesse. Det forekom mig, at det ærede medlem rødmede, da han stillede denne dagsorden — i hvert fald burde han have gjort det. For os andre er det klart, at vi kan kun tage een stilling dertil: stemme imod den.

Edvard Sørensen: Jeg har ikke mange bemærkninger at fremføre udover, hvad jeg sagde i går. Fra konservativ side blev i går rejst spørgsmålet om brugsforenings-skatten og dens virkninger. Jeg mener, det er lidt for tidligt at udtale sig om virkningerne, men jeg vil på mit partis vegne hen-vise til, hvad jeg sagde i fjor i salen om det spørgsmål, da loven blev vedtaget. Jeg vil gerne bede formanden om tilladelse til et kort citat. Jeg sagde: „Skulle det vise sig, at loven, når den er ført ud i praksis, ikke virker efter sin hensigt: ens beskatning af de frie erhverv og de kooperative virksomheder, forbeholder vi os at vende tilbage til spørgsmålet.“ Og jeg vil gerne tilføje, at i det øjeblik der foreligger en virkelig over-